

De **Balans**

Februari 2015 Jaargang 36 nummer 3

WINTER EDITIE

Na de tjokvolle editie van afgelopen Kerst lijken 36 pagina's niet veel, maar er is weer genoeg te lezen!

Naast de vertrouwde rubrieken van Peter en Jos ook twee meeslepende verhalen over de avonturen van het Eerste. Zeer opvallend is hier dat Jacco met wat staccato rijmpjes probeert om Louis van Gaal naar de kroon te steken. Ik heb overwogen om te censureren, maar heb daar niet voor gekozen.

Kees komt in deze aflevering met een mooie sfeerbeschrijving van het Wijk aan Zee gebeuren.

Geurt geeft ons een beschrijving hoe er gepaard wordt in Wijk...

Marjolein heeft een mooi interview met René,

En tenslotte staan we stil bij Gyuri Vigh, een oud Rode Loper, die veel te vroeg heen is gegaan.

JT

Colofon

De Balans is het clubblad van UCS De Rode Loper en verschijnt minimaal 4x per jaar.

Kopij kun je sturen naar :
redactie@ucsderodeloper.nl

Redactie :
Peter Das
Jos Heesen
John Temming
Tanja Veenstra
Kees Volkers

Voor meer informatie over UCS De Rode Loper:
www.ucsderodeloper.nl

Bezoek ook eens ons forum :
www.ucsderodeloper.messageboard.nl

De Balans is in 1985 herrezen uit de as van het *UCS-Bulletin*. Eerdere voorgangers van de Balans waren *Uw Clubstem* en *UCS-Nieuws*.

UCS De Rode Loper is opgericht op 25 november 1930.

Ereleden van de club zijn Nico van Harten en Jan Polders.

Inhoudsopgave

Schaakles 17	Blz 3
Naar Wijk aan Zee, holadiejee	Blz 8
Rode lopers combineren 8	Blz 16
Acht grote schakers	Blz 18
Er wonen sowieso ratten	Blz 22
Interview René de Ruiter	Blz 25
Combineren oplossingen	Blz 30
Van de bestuurstaafel	Blz 31
Rust zacht Gyuri	Blz 33

Schaakles 17: Aanvallen met vleugelpionnen

Jos Heesen, gebaseerd op een oorspronkelijk idee van Yaroslav Srokovsky.

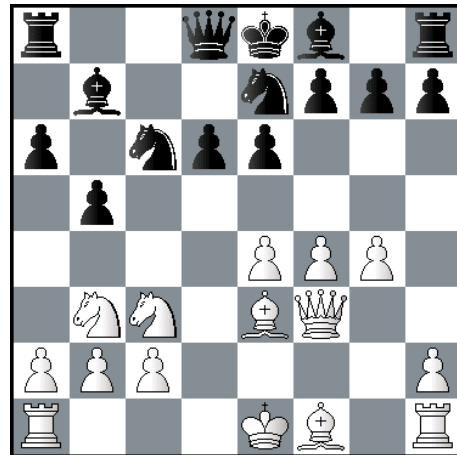
Een aanval op een van de vleugels met pionnen is een sterk wapen in de strijd tegen de vijandelijke koning. De ideeën achter een dergelijke pionnenstorm zijn:

1. het verdrijven van de stukken die de koning beschermen (meestal zijn dat paarden);
2. het openbreken, dan wel verzwakken, van de pionnenstructuur rondom de vijandelijke koning.

Daarbij moet een goede inschatting gemaakt worden of die pionnenstorm gedaan kan worden met de pionnen die eigenlijk de eigen koning moeten beschermen (dat is altijd het geval indien beide partijen aan dezelfde kant gerokeerd hebben).

Een belangrijke factor bij die inschatting is de situatie in het centrum. Bij een gesloten centrum is een pionnenstorm kansrijker dan bij een open centrum, omdat de tegenstander dan makkelijker een tegenaanval (via het centrum) kan inzetten.

De beste remedie tegen een pionnenstorm op een van de vleugels is een tegenaanval in het centrum.

Shirov - Polgar, Buenos Aires, 1994

Shirov is bekend om zijn spectaculaire aanvalsspel. Hij heeft daarbij een voorkeur voor pionnenstormen op de koningsvleugel. Vele bekende spelers gingen in deze stormen ten onder, maar in deze partij was zwart blijkbaar goed voorbereid.

1...g5!

Zwart wil e5 voor haar paard veroveren. Als haar dat lukt wordt de witte aanval lamgelegd. Een goed alternatief was: 1...Pa5 2.0-0-0 Pxb3+ 3.axb3 Tc8 4.h4 Pc6 5.g5 Da5 6.Kb1 Pb4 zoals in Shirov-Kasparov.

2.fxg5

De poging om met 2.0-0-0 het pionoffer te weigeren, geeft wit ook geen goed spel: 2...gxf4 3.Lxf4 Pg6 4.Pc5 Pce5 5.Pxb7 (5.Dg3 Lc6 6.Lxe5 Pxe5 7.Pd3 Lg7) 5...Pxf3 6.Pxd8 Txd8 7.Le3 Lg7

2...Pe5 3.Dg2

Of:

A) 3.De2 b4 4.Pa4 Lc6 5.Pb6 Lxe4;
B) 3.Df6 P7g6 4.Dxd8+ Txd8 5.Pa5 La8

3...b4 4.Pe2

Na 4.Pa4 Pd5 5.Ld2 Tc8 6.Tc1 Dd7 7.Pa5 Dxa4 8.Pxb7 Pb6 heeft zwart mooi spel

4...h5! 5.gxh5

Of 5.gxh6 Lxh6 6.Lxh6 Txxh6 7.0-0-0 P7g6 8.Pg3 Pxxg4 9.Dd2 Db6 10.Le2 Th4 11.Lxxg4 Txxg4 12.Dxd6 Dxd6 13.Txd6 Lxe4 14.Te1 Lg2 15.Pc5

5...Pf5 6.Lf2

Niet 6.exf5? Lxxg2 7.Lxxg2 exf5 8.Lxa8 Dxa8 9.Pg3 Pc4 10.Ld4 Txxh5

6...Dxxg5 7.Pa5?

De beslissende fout.

A) 7.Dxxg5 Pf3+ 8.Kd1 Pxxg5 9.Pd2 Pxe4 10.Pxe4 Lxe4 11.Tg1 Lg7;

B) 7.Ped4 Dxxh5 8.Ld3 Ph4 9.Dg3 Phf3+ 10.Pxf3 Pxf3+ 11.Kf1 f5! 12.exf5 exf5

7...Pe3!!

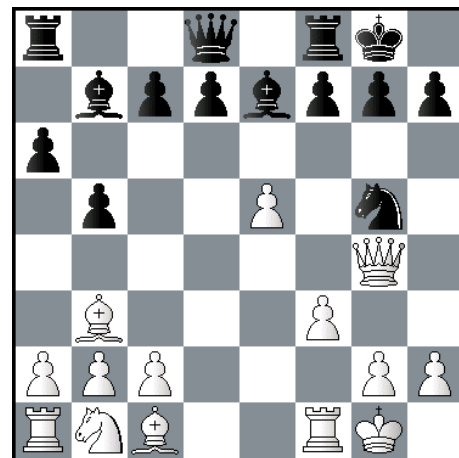
Geniaal. De zwarte stukken hangen, maar zwart valt zelf aan. Een prima voorbeeld van de vuistregel dat de aanval de beste verdediging is.

8.Dg3

Niet 8.Dxxg5? Pf3#

8...Dxxg3 9.Pxxg3 Pxxc2+ 10.Kd1

Pxa1 11.Pxb7 b3! 12.axb3 Pxb3 13.Kc2 Pc5 14.Pxc5 dxc5 15.Le1 Pf3 0-1

Tal - Smyslov, Leningrad, 1977

Tal stond bekend als de “Tovenaar van Riga”. Zijn koningsaanvallen gingen vaak gepaard met levensgevaarlijke offers. Die waren niet altijd waterdicht, maar in de praktische partij moeilijk te weerleggen.

In dit voorbeeld is de koningsaanval niet zo makkelijk omdat zwart goed ontwikkeld is en wit zijn koning moet verzwakken.

1.f4?!

Wit neemt hiermee risico's. Hij verzwakt de diagonaal g1-a7 en geeft het zwarte paard een prachtig veld in het centrum(e4). Wit gaat er vanuit dat hij zwart mat kan zetten, maar objectief gezien was 1.Pc3 beter: 1...Kh8 2.Le3 (2.f4 f5 3.exf6 Lc5+ 4.Kh1 Dxf6-+) 2...f5 3.exf6 Lxf6 4.Tad1 d6

1...Pe4 2.f5

Dreigt f5-f6.

2...Kh8 3.Tf3 Lc5+ 4.Kf1

Of 4.Le3 De7

4...d6

De klassieke maar ook de beste reactie: een vleugelaanval wordt beantwoord met een actie in het centrum.

5.f6

Of 5.Pc3 dxe5 6.Td3 Pf2 7.Txd8 Pxd4

5...g6

Of 5...gxf6?! 6.Th3! fxe5 7.Txh7+ (7.Df5? Df6-+) 7...Kxh7 8.Dh5+ Kg8 9.Dg6+ Kh8 10.Dh6+

6.Dh4

Iets beter was 6.Lh6 met als vervolg: 6...dxe5 7.Lg7+ Kg8 8.Td3 Pxf6 9.Txd8 Pxd4 10.Lxf8 Pxd2+ 11.Ke2 Txd8 12.Lxc5 Lxd2 en zwart staat weliswaar beter, maar wit kan nog vechten.

6...dxe5 7.Ke2

Of 7.Ke1 Dd4 8.Le3 (8.Dh6 Pxf6 9.Txf6 De4+ 10.Kd1 Tfd8+ 11.Pd2 Le3 12.Dh3 Lxd2 13.Lxd2 Txd2+ 14.Kxd2 Td8+-) 8...Dxe3+ 9.Txe3 Lxe3 10.Dh3 Lg5 11.Pc3 Pxf6; Of 7.c3 g5 8.Dh6 Tg8 9.Th3 Pxf6 10.Lxg5 Tg6 11.Dh4 Dd6 12.Ke1 Txg5 13.Dxg5 Tg8 14.Dd2 Txg2-+

7...Dd4!

De triomf van de centrum strategie. De vleugelaanval is afgeslagen en zwart dreigt nu Pc3.

8.Th3

Of 8.Dh6 Pxf6 9.Txf6 Dg4+ 10.Ke1 De4+ 11.Kd1 Tad8+ 12.Pd2 Dxg2-+

8...Df2+?!

Typisch voor Smyslov: hij geeft de kwaliteit voor twee pionnen om een technisch gewonnen eindspel in te gaan. Objectief sterker was: 8...h5! 9.Le3 Dxb2 10.Lxc5 Dxa1 11.Lxf8 Txh8 12.Pd2 Pxd2 13.Dg5 Df1+ 14.Kxd2 Dxg2+ 15.Dxg2 Lxg2-+

**9.Dxf2 Pxf2 10.Th4 Pe4 11.Lh6
Pxf6 12.Lxf8 Txf8 13.Kf1 Td8
14.c4 g5 15.Th3 g4**

Nog beter was 15...bxc4! 16.Lxc4
Td1+ 17.Ke2 Tg1-+ De zwarte toren
op de eerste rij boort alle hoop op
tegenspel de grond in.

16.Tc3 b4 17.Tc1 Td4 18.g3 Lf3!

Zwart heeft alles onder controle, de
witte stukken kunnen zich amper
bewegen.

**19.a3 a5 20.axb4 axb4 21.Ta5 Pd7
22.Lc2 e4 23.Te1 Lb6 24.Ta8+**
Iets taaier was 24.Tf5 Kg7 25.b3 f6

**24...Kg7 25.Td8 f5 26.La4 Pe5
27.Txd4 Lxd4 28.Pd2 Lxb2 29.Pb3
Lc3 0-1**

**Boleslavsky - Stoltz, Stockholm izt,
1948**

**1.e4 e5 2.Pf3 Pc6 3.Lb5 a6 4.La4
Pf6 5.0-0 Pxe4 6.d4 b5 7.Lb3 d5
8.dxe5 Le6 9.De2 g5**

Een ambitieuze zet. Met deze
vleugelaanval wil zwart het witte
paard van f3 verdrijven om daarmee
de pion op e5 te winnen. Maar deze
aanval druist in tegen alle
schaaklogica: wit heeft nog geen
fouten gemaakt, dus moet een
dergelijke brutale opstoot weerlegd
kunnen worden.

10.c4!

Bravo! Wit valt het best gedekte
punt (d5) van zwart aan om daarmee
de positie van het zwarte paard op e4
te ondermijnen.

10...bxc4

Of:

A) 10...g4 11.cxd5 Lxd5 12.Pg5
A1) 12...Lxb3 13.Pxe4 (13.Dxe4 Ld5
14.Dxg4 h6 15.Pf3±) 13...Lc4
14.Dxg4 Lxf1 15.Pf6+ Ke7 16.Lg5
Dc8 17.Pd5+ Ke8 18.Df3, Pb4
19.Pf6+ Kd8 20.Kxf1+-;
A2) 12...Pxc4 13.Lxc4 Dxg5
14.Lxd5 Pd4 15.De4 Pf3+ 16.Kh1+-;
B) 10...dxc4 11.Lc2 Pc5 12.Td1±

11.La4 Ld7 12.e6!

Opnieuw een pionoffer om e5 voor
het witte paard vrij te maken.

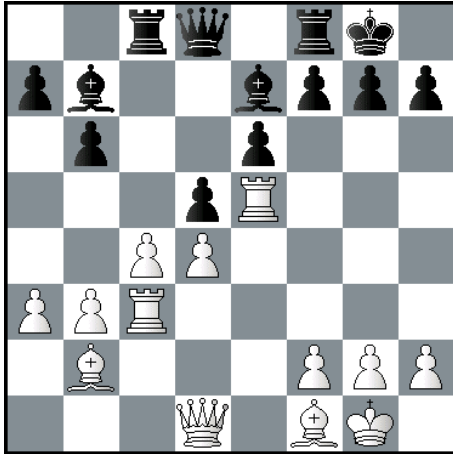
12...fxe6 13.Lxc6 Lxc6 14.Pe5

Nu moet de zwarte koning of de
loper op c6 boeten voor de brutale
pion op g5.

14...Dd6?

Deze zet verliest direct, veel beter
was: 14...h5!? 15.Pxc6 Dd6 16.f3!
Pc5 17.Pd4 Le7 18.Td1 Lf6 19.Pc3±

**15.Dh5+ Ke7 16.Lxg5+ Pxc5
17.Dxg5+ Ke8 18.Dh5+ Ke7
19.Df7+ Kd8 20.Df6+ Kc8 21.Dxh8
1-0**

Keres – Smyslov, Zürich, 1953

Wit wil een koningsaanval opzetten. De witte torens en dame staat klaar om actief te worden op de koningsvleugel. Kan een dergelijke aanval succesvol zijn bij een halfopen centrum? In ieder geval was zwart niet beducht voor deze aanvalsplannen.

1...Lf6!

Wit heeft nu geen andere keuze dan door te gaan met zijn aanvalsplan, anders komt zijn pion op d4 in de problemen.

2.Th5 g6 3.Tch3?!

Moedig maar consequent gespeeld.

3...dxc4!

Niet 3...gxh5?! omdat wit kan afwikkelen naar remise: 4.Dxh5 Te8 A) 5.a4! Dd6 (5...De7 6.Dh6 Lg7 7.Dxh7+ Kf8 8.Tg3 f6 9.La3+-) 6.c5

Df4 7.Dxh7+ Kf8 8.cxb6 axb6 9.La3+ Te7 10.Tg3 Ke8 11.Lb5+ Kd8 12.Tg8+ Kc7 13.Dc2+ Kb8 14.Txc8+ Lxc8 15.Dc6 Lb7 16.Ld6+ Ka7 17.Dxb7+ Txb7 18.Lxf4 Lxd4 19.Lc6 Tb8 20.Lxb8+ Kxb8 21.Le8 f6 22.Lf7+-. Weliswaar is niet elke zet in deze variant gedwongen, maar ze toont wel de gevaren die zwart loopt bij aanname van het pion offer; B) 5.Dh6 5...dxc4 6.d5! Lxb2 7.Tg3+ Kh8 8.Th3 Kg8 9.Tg3+

4.Txh7

Of 4.Dg4 dat tot remise leidt: 4...c3 5.Lxc3 Txc3 6.Txc3 Dxd4 7.Dxd4 Lxd4 8.Tc7 gxh5 9.Txb7 Tc8 10.Lc4

4...c3 5.Dc1

Niet 5.Lxc3? Txc3 6.Txc3 Kxh7-+

5...Dxd4 6.Dh6 Tfd8

Opnieuw triomfeert de centrum strategie. De witte vleugelaanval is afgeslagen.

7.Lc1 Lg7 8.Dg5 Df6 9.Dg4 c2

Deze sterke pion op c2 garandeert de zwarte winst.

10.Le2 Td4 11.f4 Td1+ 12.Lxd1 Dd4+ 0-1

Naar Wijk aan Zee, holadiejee!

Kees Volkers

Wijk aan Zee op de ansichtkaart

Ik besloot dit jaar weer eens af te reizen naar Wijk aan Zee. De laatste jaren had ik er nogal tegenop gezien, waardoor het er steeds niet van kwam. Ik had geen tijd, ik was te laat om een hotel te boeken, ik voelde me niet lekker, ik was uit vorm, en zo waren er nog veel meer excuses die in feite de ware reden verdoezelden: ik had er gewoon geen zin in! Want zo'n tripje lijkt wel leuk, maar is het wel zo leuk? Daar komt bij dat zo'n ogenschijnlijk ontspannen weekend vaak bedorven wordt door kleine tegenvallers, zoals een hotelkamer die op je zenuwen werkt, opdringerige liederen waar je niet van af komt, te veel drankgebruik met bijbehorende

lichamelijke ongesteldheid, en heel veel andere ongemakken die op de loer liggen als je uit je comfortzone treedt.

Maar goed, huis zitten is ook weer zo wat, je kunt niet overal tegen opzien, en je moet toch een beetje onder de mensen blijven. Bovendien zouden er dit jaar veel Rode Lopers in Wijk aanwezig zijn. Kortom, dit jaar was ik er weer klaar voor: het avontuur lonkte!

Dus boekte ik overmoedig een goedkoop hotelletje, waar ik nooit eerder was geweest (het mij bekende hotel was me te duur geworden), en toog ik vol reserves naar Wijk aan Zee als deelnemer aan de

journalistengroep van het Tata-
Beverwijk

Het is altijd opletten als je station Beverwijk uitkomt. Want er gaat maar 1 bus per half uur naar Wijk aan Zee en wie weet wie je tegen komt. Sinds ik een keer met Julius Vischjager (The Daily Invisible) de bus moest delen, beweeg ik me tussen het verlaten van de trein en het bestijgen van de bus als een sluipwesp over het stationsplein. Hij kon overigens erg goed piano spelen, Julius, wat hij dan ook overal deed, tot hij net als de bard van Asterix en Obelix van zijn kruk werd getrokken. Nu doet de legendarische Julius al jaren niet meer mee - het schijnt dat hij ooit min of meer als persona non grata is verklaard - maar je weet het nooit met dat journalistentoernooi: verloren gewaande deelnemers van weleer duiken soms opeens weer op!

De bus stond al klaar, maar de chauffeur zat nog bij de koffieautomaat. Ik zag geen enkele figuur die me aan een schaker deed denken. Of toch? Jawel, daar kwam toch nog een schaker aansloffen! Het was Peter Boel, redacteur van New in Chess. Veelvuldig winnaar van het journalistentoernooi, maar daarnaast ook gewoon iemand waarmee je best in de bus wilt zitten. Of in de kroeg, want ook daar is Peter niet vies van. Toen we langs de

toernooi.

dorpsweide Wijk aan Zee binnenreden, was ik zowaar in een optimistisch humeur. Dit gaf de burger moed voor de rest van het lange weekend.

Soep en broodjes

We werden in De Moriaan verwelkomd door de toernooirecteur. Er waren veel oude bekenden, broodjes, sapjes en soep en we voelden ons weer heerlijk bevoorrecht. Daarna meteen de eerste ronde. Ik zat net onder de middenstreep, dus mocht ik tegen Martin Voorn, hoofdredacteur van Schaakmagazine en de nr. 2 van de ratinglijst. Martin is een oerdegelijke speler, die slecht tegen rare openingsvarianten kan. Dat heeft me eerder al eens een vol punt en een halfje opgeleverd, dus ik wist wat me te doen stond. Met de Sreklov-variant tegen het Frans leek ik aanvankelijk succes te hebben. Hij dacht erg lang na en ik kwam goed uit de opening. Tot ik op de 14e zet zomaar een stuk weggaf.

Zomaar, ja! Dat begon goed. Ik kocht een bak Griekse salade bij de dorpsuper, merkte opvallend weinig zelfhaat, en won de avondpartij moeizaam van een 1400-speler, waarvan de journalistieke connecties mij niet duidelijk waren.

In de beginjaren van het journalistentoernooi, zo'n 20 jaar geleden, kregen we nog een naamkaartje naast ons bord met je elo-rating en het medium waar je voor werkte. Bij mij stond daar toen 'Utrechts Universiteitsblad'. Dat stond best sjiek. Het universiteitsblad is nu al weer jaren geleden opgeheven. Er deden destijds overigens ook al 'journalisten' mee die aan twijfelachtige organen waren verbonden. Zoals Patrick IJzendoorn, die schreef voor een cricketblad! Patrick verdween na enige jaren uit beeld. Maar tegenwoordig schrijft hij fantastische reportages uit Engeland voor De Volkskrant!

Die avond belandde ik met Tanja nog in café Sonnevand, waar het erg gezellig was, maar waar we het toch maar niet te laat maakten. De volgende ochtend moesten we om tien uur weer aan de bak!

Gestommel

Het tweesterrenhotel was eenvoudig, schoon en gehorig. De eerste nacht lag ik uren wakker van een onbestemd gestommel op de verdieping boven me. Er was iemand de hele tijd aan het heen en weer lopen en het leek wel of er voortdurend meubels werden verschoven. Ik hoorde echter geen stemmen. Ik ben een slechte slaper,

maar als ik de geluiden kan duiden dan dommel ik nog wel in. Als ik me echter ga zitten afvragen wat er toch in hemelsnaam allemaal gebeurt, dan wordt slapen onmogelijk. Ik overwoog om naar boven te lopen en tegen de deur te bonzen en om stilte te vragen, maar verwierp de gedachte vanwege allerlei onmiddellijk opdoemende praktische bezwaren.

Toen ik de volgende ochtend de wel erg sobere ontbijtruimte betrad, zaten er twee personen die de boel niet echt opvrolijkten: een vadsige oostblokfiguur in t-shirt en trainingsbroek, en vier tafels verder een verzuurde oudere dame met sluik haar, die mogelijk in haar goede jaren actief was in de vrouwenbeweging. Kortom: type Chesspot. En verdomd, ik zou hebben willen wedden dat ze daar ooit lid van is geweest! De man in trainingspak zag ik onmiddellijk aan voor de weirdo die de hele nacht op zijn hotelkamer met meubels had lopen slepen. Ik begroette beide gasten met een monter 'goedemorgen!', wat met angstige blikken en schichtig wegduiken werd beantwoord. Later vernam ik dat er in de groep van Henk van Lingen een lompe Hongaarse zombie meespeelde, en ik durf achteraf te stellen dat dit de bewuste man was.

Het ontbijtbuffet was beperkt tot een piepkleine counter en een klein koelkastje en daar werd ik dan wel weer blij van. Het bevatte alles wat ik nodig had: een vers broodje, kaas, een glas jus, een kop koffie, een gekookt eitje en een bakje yoghurt. Een goed leven kan zo eenvoudig zijn! Ik nam elke ochtend precies hetzelfde en las daar graag een streekkrant bij, waarin iedere dag wel een sfeerverslag van het Tata-toernooi werd gegeven.

Gelukkige loting

Ik won die vrijdagochtend een wilde partij van Kees Berghuis, die iets bij RTL4 schijnt te doen, en kreeg 's middags in verloren stelling een remise-aanbod van Huub Elzerman, oud vakkondsman van de Ned. Ver. van Journalisten. Ooit was ik daar zelf lid van, maar teleurgesteld in hun beleid t.o.v. freelancers was ik al snel afgehaakt, waarover ik met Huub toen nog lange discussies heb gevoerd. Huub zou je 'een gelukkige loting' kunnen noemen, en een score van 3 uit 4 lonkte. Ik kon de stelling echter niet naar mijn hand zetten, hij weigerde een fout te maken. Na een onnauwkeurigheid mijnerzijds had hij de overwinning voor het oprapen. Hij koos echter voor gedwongen zetherhaling: ook een manier om de machteloosheid van je tegenstander aan te tonen. Huub, die duidelijk boven zijn stand leefde, was dolgelukkig met weer een halfje.

Ik ook trouwens.

We dineerden 's avonds aan een lange tafel in restaurant Tarantella, met allemaal Rode Lopers, waarvan de meesten die middag aan de tienkampen waren begonnen. Ik bleek de enige met een half punt, de rest had verloren! Dat dit een gestolen half punt was liet ik wijselijk in het midden. De slechte resultaten gaven overigens minder aanleiding tot wanhoop, dan tot hilariteit en uitbundig drankgebruik. Fred Lucas bleek een soort ongekroonde koning daar: de gastvrouw van het restaurant kende hem goed - hoe goed, en van hoe lang geleden, daar liet hij zich wijselijk niet over uit - en ofschoon alle restaurants in Wijk aan Zee die vrijdagavond bomvol zaten was het regelen van 'een tafel voor tien' geen enkel probleem voor mr. Lucas, die zich nog wel liet ontvallen dat hij uiteraard - zoals ieder jaar - weer in de Kasparov-kamer sliep van hotel Zeeduyn (nr. 207).

Sonnevanck

De avond eindigde nogal liederlijk in Sonnevanck, waar een coverbandje liedjes speelde die alle oude lullen, dus het gros van de deelnemers aan het journalistentoernooi, mee konden zingen. Ik sliep die nacht redelijk, maar we moesten ook de volgende dag om tien uur weer achter ons bord zitten.

Ik ontbeet met dikke ogen in een ontbijtzaal, met een schuine blik naar 'de Hongaar', die een aantal tafels verder zwijgend drie inclusieve ontbijten naar binnen zat te werken. Ik had daarna eigenlijk te weinig tijd om nog even fatsoenlijk op de plee te gaan zitten, dus vertrok ik met borrelende ingewanden naar de speelzaal.

Met 2,5 uit 4 behoorde ik tot de subgroep en mijn tegenstander bleek Alexander Münninghoff, die ook aanzienlijke last van nadorst had, maar een 'nieuwkje' van mij toch genadeloos afstrafte. Ik weet niet wat dat is, dat je juist tegen dergelijke figuren van je vaste patroon afwijkt en opeens achter het bord 'nieuwjes' gaat zitten bedenken. De dag leek op een ramp uit te lopen toen ik 's middags tegen Paul Keres-speler Peter van den Belt al snel zomaar een stuk weggaf. Zomaar ja! Dat ik hier toch remise uit wist te slepen voelde als een overwinning. Over niveau zullen we het maar niet hebben. Na een patatje curry (het kan niet elke avond feest zijn) belandde ik weer in Sonnevand, waar nu een indobandje speelde, gespecialiseerd in covers uit de jaren vijftig. Ik leerde dat Kees Vreeken een hele slechte lughtgitaarspeler is en dat het niet meevalt om met een zatte kop te headbangen op Bill Haley (Münninghoff).

Kabaal

Zelf viel ik als een blok in slaap, maar al om half zeven werd ik wakker door kabaal in de kamer naast mij. Half zeven, zondagochtend! Er werd druk met deuren geslagen, men liep uit en in, en het was een gekakel tot en met. Zo te horen waren het buitenlanders. Het meest ergerlijke was dat ik me niet kon voorstellen wie er in hemelsnaam op zondagochtend zo vroeg op moest en dan ook nog zo veel mensen tegelijk? Schakers konden het alleen daarom al niet zijn. Na een uur versuft peinen besloot ik dat het Polen waren die op de zwarte markt van Beverwijk moesten zijn. Toen na achten de rust eindelijk terugkeerde, viel ik toch nog even in slaap.

Ik kwam vrij laat de ontbijtzaal binnen, waar ik dan toch eindelijk Karel van Delft trof. Hij sliep in hetzelfde hotel, maar we hadden elkaar tot nu toe gemist.

Vermoedelijk kwam hij pas op het allerlaatste moment de ontbijtzaal binnen, of sloeg hij het ontbijt gewoon over.

Karel werkte vroeger voor de Apeldoornse Courant, maar is na de inkrimpingen zijn eigen bedrijf begonnen: Karel van Delft Communicatie (KVDC!). Hij houdt zich onder meer bezig met bezig met schaken en autisme: een briljante combinatie!

Karel zat er wat verkreukeld bij. Hij was de avond tevoren met zijn zoon - Merijn van Delft - doorgezakt en werkte binnen drie minuten drie koppen koffie naar binnen. Ik zou daarvan onmiddellijk naar de plee moeten rennen, maar KVDC knapte er van op. Het liefst had hij er drie jenevertjes bij gedronken, schat ik, maar zelfs Karel kent zijn grenzen.

Karel verklapte mij ondertussen dat Merijn toch nog ging proberen grootmeester te worden. Dat vond ik opvallend, want die grootmeesters van tegenwoordig zijn allemaal geheelonthouder. Vroeger zag je ze nog wel eens in Sonnevanck een paar flessen wijn achterover slaan (Timman, Adams, Sokolov), iets wat tegenwoordig in het grootmeestergilde niet meer voorkomt. Jobava is de uitzondering; die schijnt vorig jaar een hele nacht doorgehaald te hebben in Wijk aan Zee, waarna hij de dag daarop in de B-groep een zeeslang won. Wellicht behoort Merijn straks tot een nieuwe generatie 'romantische' schaakgrootmeesters. Ik zou het toejuichen.

De dochter van

De laatste ronde speelde ik tegen Monique van de Griendt, leuke vrouw en liefhebster van een goed biertje, zo had ik al eerder in de gaten gehad. Ze droeg een batch van het Tata-toernooi, waarbij ze op een

vage manier nog als een soort voorlichter was betrokken. Het werd remise. Na afloop kwamen we aan de praat en toen bleek ze de dochter van Carla Bruinenberg te zijn! Carla Bruinenberg! De meervoudig Nederlands kampioene bij de dames! Ik had remise gespeeld tegen de dochter van de kampioene van Nederland!

Je moet je als middenmoter ergens aan vast klampen...

Peter Boel, die in de finale ronde won van Martin Voorn, werd kampioen.

Zo kwam een passend einde aan een weekend Wijk aan Zee, waarin ik het strand en de zee niet heb gezien. Mijn eindresultaat was ouderwets: 3,5 uit 7. De TPR was precies gelijk aan mijn KNSB-rating. De perfecte Sreklov-score. Naamloos in de middenmoot eindigen: als ik eerlijk ben wil ik niet anders. Trouwens, niet iedereen kan schitteren; en zonder duisternis zouden sterren dat ook niet kunnen doen.

Daar is vast een oud Chinees spreekwoord over.

Soms echter verliezen sterren hun glans. Na de prijsuitreiking kwam Tanja maar Alexander Münninghoff toe, ze had zijn boek 'De Stamhouder' bij zich. Of Alexander er misschien iets in wilde schrijven.

Alexander begroette Tanja met een joviaal 'Tanja! Waarom heb jij eigenlijk niet meegedaan? Jij hebt toch niet meegedaan? Of heb je wel meegedaan?' Daarna volgde een wat lacherige conversatie, omdat de schrijver niet wist wat hij in het boek moest zetten.

Patatje

Ik dineerde die avond op mijn hotelkamer met een patatje pindasaus en besloot daarna de dag in Sonnevand met een paar clubgenoten. Het was zondagavond en raar stil in het café. Het patatje viel niet goed en ik kon het bier niet meer wegekrijgen. Ik deed twee uur over een Westmalle Tripel. Ik nam vroeg afscheid en zat bijtijds op mijn hotel-wc.

Dit klinkt allemaal wat somber misschien, maar dat was het zeker niet. Het was een erg leuk en heel

gezellig weekend, maar na vier dagen vond ik het wel goed. En het leven is nu eenmaal geen aaneenschakeling van euforie en heldendaden, al willen talrijke films en strips ons dat doen geloven. Er is maar één James Bond.

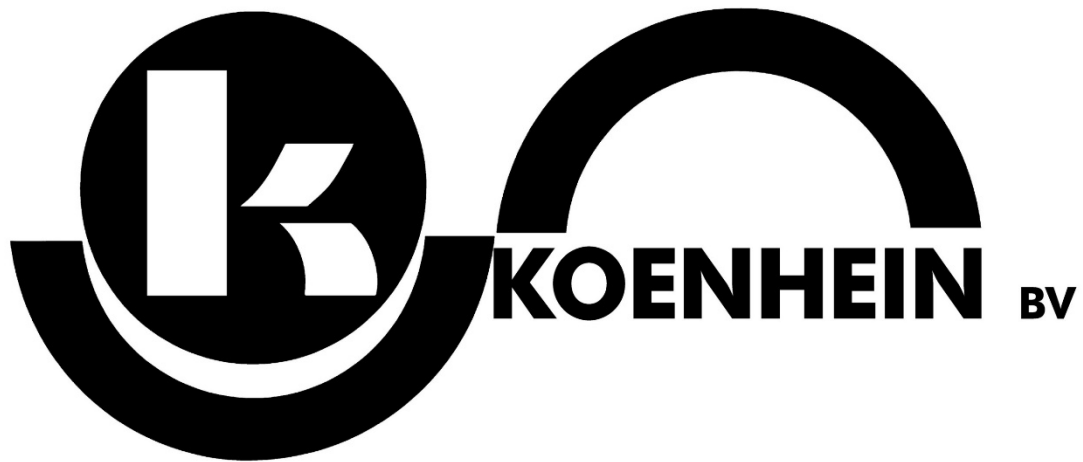
James Bond ooit aan de schijterij gezien?

Ik verheugde me op een rustige maandagochtendtrein naar Houten en was blij dat ik niet aan de tienkampen meedeed. Ik dacht aan die tragische Hongaar in zijn trainingspak in de ontbijtzaal, die nog een hele week in Wijk aan Zee door zou moeten brengen. Ik stelde me voor dat hij na de tiende dag zomaar de zee in zou lopen, zonder dat iemand hem ooit zou missen.

Maar misschien was dit wel de gelukkigste week van het jaar voor hem, weet jij veel!

Wijk aan Zee niet op de ansichtkaart

**LOODGIETERS-
VERWARMINGS-
EN DAKBEDEKKERSBEDRIJF**

**Ridderschapstraat 8
3512 CP Utrecht
Tel: 030 - 231 71 71
030 - 236 88 93**

Rode Lopers Combineren – aflevering 8

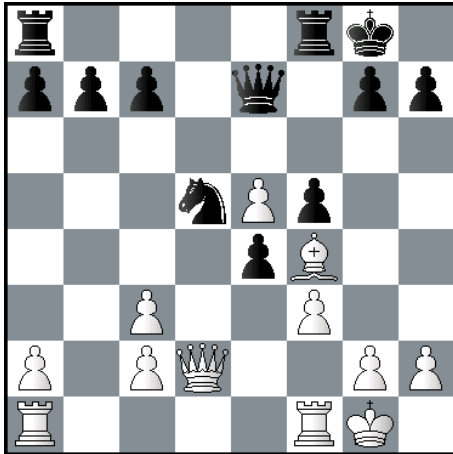
Peter Das

Voor de gewone burger is de maand januari de meest katerige maand van het jaar. De gezelligheid van Sinterklaas, kerst en jaarwisseling zijn achter de rug, de volgende vakantie laat nog lang op zich wachten en de eerste goede voornemens sneuvelen al. Een baalmaand bij uitstek, dus. Voor veel schakers is het tegengestelde waar. Januari is de Tata-maand, al decennia lang het schaakhoogtepunt van het jaar. Er reisden maar liefst 15 Rode Lopers af naar Wijk aan Zee en het zal u niet verbazen dat zij er lustig op los combineerden. De combinatierubriek staat deze keer dus helemaal in het teken van het *Tata steel chess tournament*.

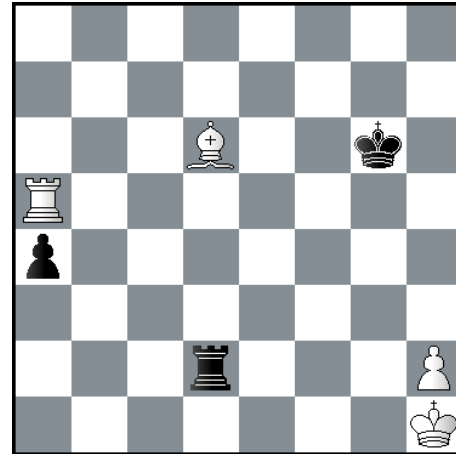
Zoals gebruikelijk lopen de opgaven in moeilijkheidsgraad op. We beginnen met een stelling waarvan je de oplossing in een paar tellen zou moeten zien, maar naarmate je vordert, zul je toch aanzienlijk meer tijd nodig hebben.

Een record aantal inzenders voor deze aflevering. Maar liefst 5 clubleden stuurden een partijfragment in. Henk D., Timo, Kees, Henk E. en Peter H. hartelijk bedankt! Het is ook de eerste keer dat niet alle ingezonden combinaties geplaatst konden worden, waardoor een buffer is opgebouwd voor volgende afleveringen. We gaan voorlopig dus nog wel even door met de rubriek.

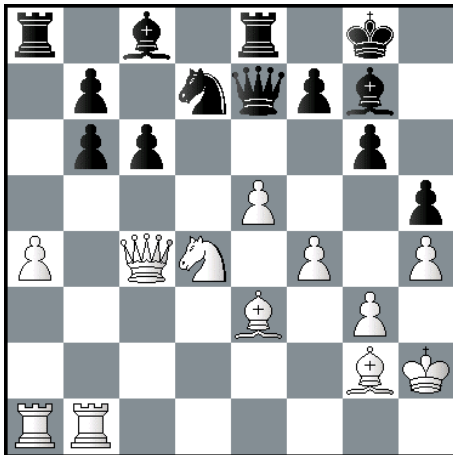
Andere Rode Lopers worden weer opgeroepen om het voorbeeld van de vijf genoemde heren te volgen. Heb jij dus in een van je recente of minder recente partijen een mooie combinatie gezien en lijkt jou een vermelding in de balans ook wel leuk, stuur ze dan (met oplossing) in pgn of FEN formaat op naar drlcombinaties@gmail.com. De mooiste ervan worden opgenomen in *Rode Lopers Combineren*.

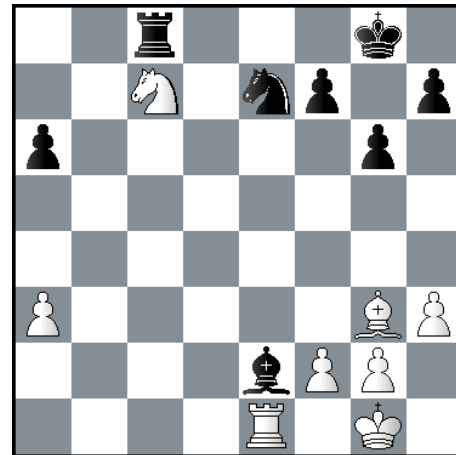
Stelling 1 Zwart aan zet

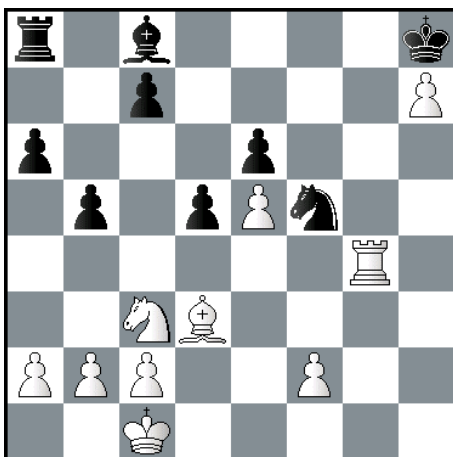
Stelling 2 Wit speelde 1. La3,
is dit winnend?

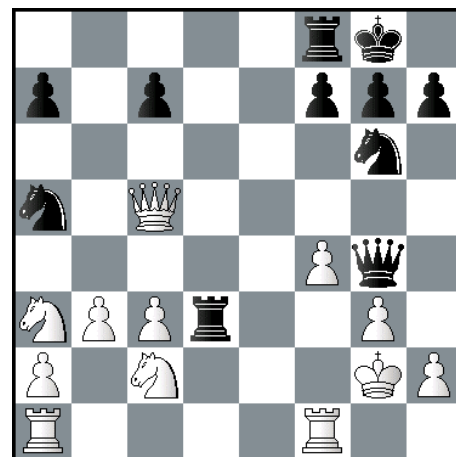
Stelling 3 Zwart aan zet,
stelling na 21.h4

Stelling 4 Zwart aan zet, verliest
hij een stuk?

Stelling 5 Wit aan zet

Stelling 6 Wit aan zet, mag hij op a5
slaan?

Acht Grote Schakers

Jacco Vermeulen

*Tien kleine negertjes gingen uit eten
langs verre wegen.
Eén stikte in zijn drankje – toen
waren er nog negen.*

*Vijf kleine negertjes kregen met het
recht gemier,
Eén kwam terdege in de knoei – toen
waren er nog vier.*

*Negen kleine negertjes praatten tot
diep in de nacht,
Eén kon niet wakker worden – toen
waren er nog acht.*

*Vier kleine negertjes gingen naar zee
en zie,
Eén rode haring verzwolg er een –
toen waren er nog drie.*

*Acht kleine negertjes kwamen op een
eiland aangedreven,
Eén zei, dat hij niet verder wou –
toen waren er nog zeven.*

*Drie kleine negertjes gingen naar
Artis mee,
Eén grote beer drukte er een fijn –
toen waren er nog twee.*

*Zeven kleine negertjes kaptten hout
met een kapmes,
Eén sloeg zichzelf in tweeën – toen
waren er nog zes.*

*Twee kleine negertjes gingen naar
het zonnebad heen,
Eén schroeide de zon een gat in zijn
bast – toen was er nog maar één.*

*Zes kleine negertjes hielden een
honingbedrijf,
Eén werd gestoken door een bij –
toen waren er nog vijf.*

*Eén klein negertje bleef helemaal
alleen.
Hij hing tenslotte zich maar op – dus
bleef er toen niet één.*

Laten we direct met de harde feiten beginnen:

De Rode Loper 1	-	SSC 1922 2	2-6
1 Henk Dissel (1947)		Henk Weenink (2118, wit)	0-1
2 Timo Können (1883, wit)		Kevin Rijpert (2005)	½-½
3 Mike Harzevoort (1875)		Erik Smedema (1938, wit)	0-1
4 Chris Lutz (1747, wit)		Rene Molenaar (1893)	0-1
5 Jaap Kamminga (1725)		Marijke Kok (1812, wit)	1-0
6 Peter Hoogakker (1757, wit)		Haitham Al-Haider (1753)	0-1
7 Jos Heesen (1797)		Koen Vegter (1811, wit)	0-1
8 Jacco Vermeulen (1822, wit)		Jeroen Smits (1697)	½-½

Kwalitatief uitermate teleurstellend mogen we wel zeggen.

Eigenlijk was het al duidelijk toen ik binnenkwam. Ik was te laat, 19:50, tot zover niks nieuws. Wel zag ik dat er nog geen partij op het scherm werd geprojecteerd, Henk heeft het klaarblijkelijk nog druk. Achterin aangekomen, zie ik dat bord 5 leeg is, maar ik speel op bord 8. Vreemd?! Maar ook iedereen in de bar zit verkeerd om.

Het kost me zeker twee seconden om door te krijgen wat er aan de hand is.

In plaats van dat wij al symbolisch de tegenstander met de ruggen tegen elkaar zetten zonder enige uitweg en daaruit thuisvoordeel plukken zitten we braaf in twee rijtjes waarbij de Rode Lopers naar de bar kijken en de Soestenaren naar de disco.

Zo ga je natuurlijk verliezen. Ik en uitzicht op de bar is ook geen goed idee.

Ik zit dus toch aan bord 8 en ik heb 11 minuten verbruikt. Ik doe wat openingszetten die nergens op slaan, maar dat maakt toch niet uit en ga de omzet van de bar verhogen, om 20.00 uur breek ik de eerste Hopdonder aan.

Mijn tegenstander speelt snel, vrijwel even snel als ik, dus ik loop nauwelijks tijd in. Om 20:30 is het voor de zet g4, waar ik definitief probeer om de gebruikelijke chaos te creëren.

Tijd voor een rondje langs de borden:

Bord 1: Hier spelen de Henks. Het ziet er saai uit.

Bord 2: Timo speelt een gambiet. (Duh!)

Bord 3: Mike doet iets wat op een egel lijkt.

Bord 4: Chris speelt met wit en er is een draak van een Draak op het bord gekomen, wel leuk spel.

Bord 5: Van Jaap had ik iets spannenders op het bord verwacht.

Bord 6: Peter is waarschijnlijk aan het schaken, maar ik snap niks van deze stelling, als iemand had gezegd dat ze een alternatief soort zeeslag aan het spelen waren, had ik het direct geloofd.

Bord 7: Jos speelt altijd dezelfde opening en dat leidt tot dezelfde soort stellingen. Een zwarte Josstelling dus.

20:55 René de Ruiters komt binnen. Dit is opmerkelijk want René mist zelden woensdagschaakavonden. Ik denk dat er die avond met zijn fiets was, maar ik ben er niet achter gekomen.

21:07 Jaap wint ! 1-0 !

Commentaar Jaap: "Ik speelde zo verschrikkelijk slecht!"

*Acht grote schakers gingen een teamwedstrijd schaken
Één zag snel het licht en deed zijn tegenstandster kraken.*

21:10 Tijd voor een Hopdonder en en tijd voor een rondje.

Bord 1 : Dit is nog steeds saai, met langeafstandsschaak op pionnetjes loeren. Gaap...

Bord 2: Timotijd , – neen, ik doel niet op de shampoo met de reclame waarin een vrouw haar lange blonde haren zit te borstelen, maar op een speltype dat ontstaat als je deze lange kale natuurkundige zijn gang op het schaakbord laat gaan- ik zal niet beweren dat nu het hele bord in de brand staat, maar 86,4% zal niet overdreven zijn.

Bord 3: Mike lijkt een klein plusje te hebben

Bord 4: Herr Lutz probeert die Drache zu bewältigen und schmeisst eine Qualität da gegen an.

Bord 6: Toch geen zeeslag, het is echt schaak en ik denk dat Peter iets beter staat.

Bord 7: Au!

En mijn bord dan, ach om 21:25 krijg ik eindelijk de tactiek die ik wil.

Ook René laat van zich horen, althans zijn mobiel gaat twee keer af. Dit nadat Arwen op het internet de hulptroepen heeft aangeboord.

Om 21:50 maar weer eens een nieuw rondje:

Bord 1 Eindelijk! Het begint op schaken te lijken.

Bord 2 We zijn van 86,4% naar 93,2% in de hens gegaan.

Bord 3 Normale stelling hier.

Bord 4 De kwal is teruggeven en de aanval van Chris is ook erg afwezig. Serieus tijd voor opsporing verzocht hier.

Bord 6 Peter staat lekker!

Bord 7 Jos zwoegt met kwal achter

Ik maak het mijn tegenstander lekker lastig en neem om 22:03 mijn derde Hopdonder.

22:10 Chris verliest...

Zeven grote schakers waren bij de tijd en zo scherp als een mes maar één schaker was zijn zwaard vergeten, kon de Draak niet verslaan en toen waren er nog maar zes.

Ik ga wel lekker, eindelijk duidelijk tijdvoordeel, 50 tegen 30 minuten. Hij moet goed nadenken.

22:14 Jos? Jos? Jos! Jos?! Jos?? Jos....

22: 16 Jos verliest.

1-2

Zes grote schakers ware goed uitgerust, gezond van leden en lijf Één kon eeuwig schaak niet vinden en toen waren er nog maar vijf.

Rondje:

Bord 1 Oké het is niet meer saai. Waarom geen idee, ik kan mijn eigen aantekeningen niet meer lezen.

Bord 2 Brand geblust Timo kwal voor.

Bord 3 Geen flauw idee wat hier gebeurt, 't ziet er gelijk uit.

Bord 6 Peter moet gewonnen staan Dame tegen Toren en Loper.

22:35 Tijd voor 4e Hopdonder
22:37 Hopdonder is binnen
22:38 Tijd voor eerste slok van 4e Hopdonder

Mijn tegenstander denkt geruime tijd over Lxe3 na wat een stukoffer impliceert tegen een zwik pionnen.

Hij speelt Lxe3. (Mijn engines met een rating van zo'n 2800 tot 3000 melden nu vrolijk dat ik niet direct terug had moeten slaan maar de looper pennen.)

Ik sla terug, mijn koning staat niet op de tocht, het is meer noordwesterstorm. Ik sta materiaal voor en heb dreigingen tegen zijn koning.

Ook de tijd gaat steeds meer een rol spelen.

24 tegen 25 minuten
20 tegen 10
10 tegen 10

Mijn tegenstander biedt remise aan terwijl hij zetten gaat herhalen. Ik zie dat elke winstpoging van mijn kant eerder een verliespoging is.

1,5-2,5

*Vijf grote schakers speelden stug door, vertrokken geen spier.
Één schaker kon de juiste blufzet niet vinden en toen waren er nog maar vier.*

Snel rondje:

Bord 1: Onze Henk staat nu minder
Bord 2: Timo nog steeds kwal voor, maar alle pionnen staan op één

vleugel.

Bord 3: Bij de Mike is de vluggerfase aangebroken in een moeilijke stelling.

Bord 6: Peter zou nog steeds moeten winnen.

Henk verliest

1,5-3,5

Vier grote schakers kwamen ver in het eindspel en zie

De kopman maakte een foutje teveel en toen waren er nog maar drie

Mike een ei..

1,5-4,5

Drie grote schakers allemaal in tijdnood: ach en wee

Het Spaanse fort stort geheel in en toen waren er nog maar twee

Peter verliest

1,5 -5,5

Twee grote schakers, allebei een betere stelling mar de tegenstand was heel gemeen,

Één schaker zag schaak over het hoofd verloor gemalin en toen was er nog maar één

Timo remise 2-6

*Één grote schaker heel lang met een kwal voor, echt geen flauwekul
Alle pionnen raakten op en toen waren er nog nul.*

Er wonen sowieso ratten

Timo Können

In de auto op weg naar Buren voor de wedstrijd Rivierenland 2 – DRL 1. We halen herinneringen op aan een vorige reis, toen we rond middernacht langs het Ledig Erf reden en opmerkten dat Marjoleins voormalige woning boven het café er verlaten en doods uitzag. ‘Zitten er nog wel mensen in?’ vroeg Timo. ‘Of zouden er alleen nog ratten wonen?’ Waarop Chris zei: ‘Er wonen sowieso ratten. De vraag is alleen of ze twee of vier benen hebben.’

In Buren krijgen we te maken met een beruchte teamleider, waar Louis en Klaas al mooie herinneringen aan hebben en die het deze keer presteert om onze bordindeling op te eisen zonder met die van hemzelf over de brug te komen. De rest van zijn team bestaat echter uit nette menselijke tweevoeters, zodat er toch een sportieve wedstrijd ontstaat. Waarin Jacco iets nieuws introduceert: als ik voor het eerst opsta van mijn bord is hij al klaar! Een reglementaire overwinning wegens geen tegenstander, gaat het door me heen. De koning die op het midden van het bord staat heeft alleen de verkeerde kleur... Jacco's nog aanwezige notatieformulier laat geen mogelijkheid open voor twijfel: een nul na twintig zetten en evenveel minuten. Het geeft niet, Jacco. Je

was bereid te elfder ure in te vallen voor de geblesseerde Henk, en tegen het overslaan van de avondmaaltijd is zelfs jouw ijzeren gestel soms niet bestand. Wel jammer, hoewel begrijpelijk, dat je zo snel verdwenen was, want aan je spelregelkennis hadden we later nog iets kunnen hebben.

De partijen tussen tegenstanders met een volle maag ontwikkelen zich langzamer. Peter H. heeft zijn Leeuw op het bord en expandeert gevaarlijk op de koningsvleugel. Jos staat goed. Chris heeft te weinig ruimte. Jaap laat in het Morragambiet e4-e5 toe en houdt na dxe5, Dxd8+, Kxd8 een onsamenhangende stelling over. Hij zet zich schrap. Supersub Remco lijkt iets minder te staan tegen de Draak van de even sterke Evert Aalten. Timo moet na de zetten 1.e4 e5 2.c4 steeds lang nadenken, maar komt goed te staan. Majnu krijgt door de beruchte teamleider het agressieve Albins tegengambiet voorgeschoteld. ‘De rat denkt slim te zijn door een tegengambiet te spelen om zo de rattenvanger af te leiden,’ schrijft hij later op het forum. Maar al snel (‘de rat is bang’) begint de teamleider defensieve zetten te spelen. Majnu: ‘De rat kijkt me aan met een gluiperige glimlach en biedt remise aan.’

Wat denkt hij wel? Dat ik dat hele eind heb gereden om in 10 zetten remise te spelen?' Al gauw heeft de rattenvanger zowel de pion als de compensatie in handen.

Chris wordt verder en verder naar achteren gedrongen. Even gloort er hoop voor hem, als de bedenktijd van zijn tegenstander bijna op is. Het blijkt dat iemand (de rat?) vergeten is de increment in te stellen. De klok wordt opnieuw ingesteld met een comfortabele tijdbuffer voor de Rivierenlander. Chris, zijn enige troef kwijt, verliest. Ware Jacco nog aanwezig, ik hadde hem gevraagd naar de regels voor deze situatie. Mag men de klokinstelling na uren spelen nog veranderen? Als koning en dame omgewisseld zijn mag men daar na enkele zetten toch ook niets meer aan doen? Heel sportief zou het niet zijn geweest om een strikte toepassing van de reglementen te eisen, maar met een rat aan het hoofd van het vijandelijk achttal ontwikkelt men ook zelf gemakkelijk scherpe tandjes.

Verder gaat het, op weg naar de gong. Jos heeft vrijpionnen op de h-lijn, maar zijn tegenstander dringt aan op de damevleugel, waar Jos' koning staat. Jos laat zich niet zenuwachtig maken en wint. Jaap heeft op alle ideeën van zijn tegenstander een antwoord en dwingt remise af. Hij baalt wel dat hij zijn 100 %-score kwijt is:

4½ uit 5 is natuurlijk erg mager. Peter heeft een pion verloren en is aan het zuchten en steunen. Remco staat daarentegen een pion voor. Timo stond goed, moest zetten met een aangeraakt stuk, stond gelijk, begon te knoeien en staat nu verloren. Majnu executeert de rat en concludeert: 'Hij was totaal kansloos en daarmee verdien ik de eretitel Rattenvanger van Buren.'

Het is 2½-2½, de laatste fase breekt aan. Remco, Peter en Timo spelen nog. Peter heeft een toreneindspel op het bord weten te krijgen en het lukt hem dat remise te houden. Timo is ontsnapt en staat opnieuw gelijk. Met 2 à 3 minuten op de klokken speelt zowel hij als zijn tegenstander op winst. Op het laatst moeten beiden hun looper offeren om een vrijpion tegen te houden: remise. Iedereen gaat om het bord van Remco staan. Die heeft koning, toren en pion tegen koning en toren, blijft valletjes zetten, maar zijn tegenstander omzeilt ze allemaal en eet de pion op. Opnieuw remise dus en een eindstand van 4-4, waar we al met al tevreden mee mogen zijn. Met 7 uit 5 staan we nu een punt achter de twee leiders. We krijgen ze allebei nog, plus twee andere kandidaten voor een hoge klassering. Geen licht programma, wel een met maximale mogelijkheden om de eindstand naar onze hand te zetten.

Midgetgolf Bilthoven

Julianalaan 282
030-228 1154
0343-457784

www.midgetgolfbilthoven.nl

Van april tot oktober van 10 - 22 uur. In oktober de
weekenden geopend van 11 - 18 uur volgens afspraak.

“Als ik er niet ben wordt het een zootje”

Interview met René de Ruiter

Door Marjolein Swinkels

“De lift gaat naar boven...” zegt een aangename stem uit het plafond en “...de deuren gaan nu sluiten”. Geen verrassing, want ik ben in de lift gestapt en heb op het knopje van de derde verdieping gedrukt, maar dit is Reinaerde, een complex in Overvecht waar mensen met een beperking begeleid zelfstandig wonen. Geen rolstoelbewoner zal hier klem komen te zitten omdat de deuren onverwacht dicht gaan. René heeft hier een mooi appartement voor zich alleen en begint mijn bezoek met een uitgebreide rondleiding.

Twee verdiepingen lager is het trefpunt, een gemeenschappelijke ruimte waar je elke vrijdag voor vijf euro mee kan eten. Nog een verdieping lager is het kantoor van de begeleiding. Een vriendelijke dame doet open en maakt een babbeltje met René. Het is niet de bedoeling dat bewoners hier binnen komen en een praatje maken, dan wordt het een janboel. Ze is hier alleen voor noodgevallen, maar vooruit, voor dit interview maakt ze een uitzondering. “Mooi hè, hier! Ik woon hier nu een paar jaar. Hiervoor Ik schaak al sinds mijn 14e. Ik lag toen in het ziekenhuis en heb leren

woonde ik in Leidsche Rijn, ook bij Reinaerde, totdat dit vrij kwam. Het is helemaal nieuw. In Leidsche Rijn wonen vooral mensen die minder mobiel zijn dan ik, dus hier ben ik beter thuis. Daarvoor heb ik zelfstandig in Ondiep gewoond, maar dat ging niet goed. Toen ik in Ondiep woonde ben ik lid geworden van De Rode Loper, die toen nog op de Willem Dreeslaan zat. Dat was vlakbij mijn huis. Ik heb de nieuwe Remise nog een jaartje meegemaakt, dus ik zal rond 2001 lid zijn geworden.

schaken van de vader van een van de andere kinderen die daar lag.

Op mijn dertiende heb ik een verkeersongeluk gekregen, maar daar weet ik niets meer van. Ik ben tegen een auto aangelopen. Die auto werd daarna total loss verklaard en ik ook, ik heb een maand in coma gelegen. Het eerste dat ik me weer herinner is een meisje met een bril aan de overkant van mijn bed, een andere ziekenhuispatiënt. Ik heb daarna nog drie maanden in het ziekenhuis gelegen en toen drie maanden gerevalideerd, eerst in De Trappenberg in Huizen en toen in de Hoogstraat in Utrecht. Ik heb een paar flinke vleeswonden aan het ongeluk overgehouden en een bril. Verder functioneert mijn rechterhand maar voor 80% en mijn linkerhand voor 60%, ook wat kracht betreft. En ik heb evenwichtsstoornissen, vandaar de driewieler.”

René zoekt herhaaldelijk diep in zijn geheugen naar namen. Ja, dat krijg je op deze leeftijd, hij wordt in oktober dit jaar 40. En als hij het echt niet meer weet belt hij zijn moeder, “hoe heette dat ook weer waar ik woonde?” en geeft vervolgens de telefoon aan mij. Zo kom ik een paar keer in gesprek met de moeder van René, die er overigens ook over na moet denken. Zij kan me vertellen wat er die dag van het ongeluk gebeurde. Het was 4 december 1988 en de volgende dag zou René met Ik heb ook bij Stichting De Pauw gezeten, maar daar zaten vooral psychose-patiënten en dat was ook

school gaan schaatsen. Hij ging schaatsen lenen van zijn tante, maar is daar nooit aangekomen. Hij zag op de Koningsweg aan de overkant zijn bus aankomen en stak over, recht voor een auto. De buschauffeur heeft meteen een ambulance gebeld en dat was zijn geluk, anders had hij het niet overleefd. Hij had zwaar hersenletsel. Toen hij ontwaakte was hij half verlamd. Het is in een ogenblik gebeurd, zegt zijn moeder, maar daarna heb je levenslang...

“Ja dat is waar, maar je moet verder hè. Andere mensen gaan bij de pakken neerzitten, maar ik niet. Ik wil presteren en er nog alles uithalen wat er in zit en wat ik nog kan. Ik ben voor 80 tot 100% afgekeurd, dus ik had mijn hele leven niet hoeven werken, maar ik wil wél werken en geld verdienen.

Vanaf mijn 16e heb ik op een vakinternaat gezeten. Na mijn ongeluk was er geen school meer voor mij. Ik ben nog wel een tijdje naar een ziekenhuisschool geweest, maar daar kreeg ik bonje. Ik kon niet onder controle gehouden worden. Op het vakinternaat heb ik twee jaar hout- en metaalbewerking gedaan en geleerd om op mezelf te wonen. Op mijn 18^e ben ik in Nieuwegein gaan wonen, begeleid wonen met 5-6 mensen, maar ik moest daar na twee jaar weg omdat ik te goed was.

niets. Daarna heb ik een paar jaar zelfstandig gewoond in Ondiep, maar dat ging mis in de

communicatie met de buurt. Ze begrepen mij niet goed, scholden me uit en werden steeds vervelender tegen mij tot het uit de hand liep en ze mijn huis gingen vernielen. Ik heb

het besproken met mijn ouders en mijn begeleider en ben uiteindelijk verhuisd. Zo ben ik bij Reinaerde terecht gekomen, eerst in Leidsche Rijn en daarna hier.”

René (rechts), een jaar of 5, met zijn zusje.

Weet je nog veel van vóór je 13e, van voor het ongeluk?

“Ja hoor, heel veel. Ik heb mijn jeugd doorgebracht in Kanaleneiland en later in Hoograven. Misschien hebben we eerst nog in De Zeven Steegjes gewoond. Volgens mijn vader niet en volgens mijn moeder wel, dat blijft een onduidelijk verhaal. Ik ging naar De Zeven Gaven in Kanaleneiland op school,

Met schaken kan ik ook nog wel eens boos zijn als ik blunder bijvoorbeeld. Dat is mijn hoofd hè,

die bestaat trouwens nog steeds. En op mijn zesde speelde ik fanatiek voetbal bij UVV bij de Douwe Egberts fabriek. Ik speelde hoogste klasse onder regionaal. Als we verloren was ik boos op de tegenstander, haha, ik ben wel eens spelers achterna gelopen. Ik ben nog steeds een voetbalfan, van FC Utrecht natuurlijk! Nog steeds niet leuk als ze verliezen, maar ach... je wordt wat rustiger hè.

het zit in mijn hoofd. Het bruggetje tussen doen en denken werkt niet altijd goed, de seintjes komen niet zo

snel meer door. Ik zet veel te snel en ik denk te weinig na. Ik zit te onrustig, ik moet op mijn handen gaan zitten. Ik heb het erg naar mijn zin op De Rode Loper en hoef niet per se te winnen. Het enige wat ik niet wil is als laatste eindigen.”

Sportief is René altijd gebleven, alhoewel hij het voetballen verruild heeft voor klaverjassen, darten, schaken. Zijn vader is lid van een klaverjasvereniging en zo is hij op zijn 18e ook gaan klaverjassen in buurthuizen en heeft al wat bekers binnengesleept. Via Ledig Erf, waar hij schaakte, kwam hij in De Stichtse Taveerne, waar hij via Ton van

Ingen in het darten is gerold. Hij doet mee aan dartcompetities in de Korenbeurs, de Stichtse en in De Boeg en is elke vrijdag wel in een of ander etablissement in de stad te vinden.

“Ik ga overal op mijn driewieler heen, en ’s nachts ook weer terug om een uur of drie. Vroeger ging ik lopen, maar ik ben een keer bij iemand in de auto gestapt en neergeslagen en beroofd, dus nu ga ik op de fiets. Mijn moeder wil dat ik een taxi terug neem, maar dat doe ik niet. Ze denkt dat ik niet van mijn fouten leer, maar dat doe ik wel. Mijn ouders zijn te bezorgd.”

Hoeveel procent die handen ook functioneren, ze gooien die dartpijltjes wel naar bekers.

“Vanaf hier is het ongeveer 5 kilometer fietsen naar mijn werk. Ik werk 32 uur bij een

distributiecentrum van DHL op het industrieterrein Laagraven. Allemaal postverwerking, bij ons komen

pakketten binnen en die sturen we door. Ik doe de verwerking van afval, papier, karton, hout etc. dat allemaal gesorteerd naar verschillende containers moet. We hebben 4 ton kartonafval per week. Ik bestel houtbakken en houtcontainers, ik veeg, gooi bakken leeg en zorg er zo voor dat alles doorloopt en mensen door kunnen werken. Als ik er niet ben wordt het een zootje. Dan gooit iedereen zijn karton en ander afval op een grote hoop en kan ik dat allemaal weer uitzoeken als ik terug ben.”

René staat positief in het leven en houdt van aanpakken. Zijn slechtste tijd was de twee jaar in Ondiep dat hij thuis zat omdat het bedrijf waar hij werkte failliet was gegaan. Geen werk, de hele dag thuis en tv kijken, meer 's nachts dan overdag. Maar die tijd is gelukkig voorbij. Een mooi huis, een leuke baan, geld genoeg voor leuke dingen. Wat moet de toekomst nog brengen... of is dat vragen naar de bekende weg?

“Ik wil wel graag een vriendin. En ik wil hier blijven wonen en misschien

ooit samenwonen. Ik heb drie jaar een vriendin gehad die ook op Reinaerde woonde, maar zij was heel gestructureerd en ik ben nogal van de hak op de tak, dus dat ging uiteindelijk niet goed. Zij had ook meer hulp nodig dan ik. Ik heb hier geen zorg, alleen een uur in de week huishoudelijke hulp en mijn begeleidster komt een uurtje langs. Dan nemen we de post en de week door en praten we over dingen die ik wil bereiken. Ik heb pas een computer gekocht en internet aangevraagd en zij gaat me leren hoe ik met een computer om moet gaan. Wel een beetje laat hè op mijn 40e, haha, maar niet te laat! En wie weet kan ik via de computer makkelijker contacten leggen, want je hebt ook datingsites voor mensen zoals ik. Een gewone datingsite is niets voor mij, maar voor de gehandicapten ben ik weer te goed, in alle twee de gevallen is het communicatieverschil te groot. Ik ben veel beter dan de meeste mensen die hier wonen, dus ik mag niet klagen. We zien wel wat de toekomst brengt. Ik prijs me gelukkig en ik ben blij dat ik leef.”

Oplossingen Rode Lopers combineren – aflevering 8

Stelling 1: Kees Vreeken - Timo Können

*Tata steel chess voor journalisten,
17.01.2015*

1...Dc5+! **2.Dd4** Na *2.Kh1* of *2.Tf2* volgt *2...e3!* met dezelfde materiële schade. Met de tekstzet krijgt wit nog een beetje compensatie in de vorm van de gedekte vrije e-pion. Voor wat het waard is in een stelling met een vol stuk minder...
2... Dxd4+ **3. cxd4 Pxf4 0-1**

Stelling 2: Peter van de Belt – Kees Volkers

*Tata steel chess voor journalisten,
17.01.2015*

Nee, na **1... Rd1+!** Zwart kan schaakjes blijven geven tenzij wit zijn laatste pion opgeeft. Dan ontstaat een theoretische remisestelling.

Stelling 3: Johan Boots – Henk Dissel

Tata steel chess tienkampen, 19.01.2015

Als antwoord op zwarts laatste zet *20...h5* heeft wit *21.h4?* gespeeld. Hij overzag **21... Bxe5!** Zwart profiteert van de verzwakking van veld g4. Wit kan niet slaan omdat na **22. fxe5 Nxe5** de dame met tempowinst aangevallen staat en het volgende schaak op g4 de loper kost.

Stelling 4: Peter Boel – Timo Können

*Tata steel chess voor journalisten,
17.01.2015*

Nee! Zwart lijkt er slecht aan toe door de penning van de loper, maar hij kan zich redden met **1... Nf5!** **2. Rxe2 Nxe3!** en het paard op c7 staat ongedekt. Timo zag het in grote tijdnood niet en verloor van de uiteindelijke winnaar van het toernooi.

Stelling 5: Jan Barteling – Henk Enserink

Tata steel chess tienkampen, 20.01.2015

1. Nxd5! Als Zwart het stuk aanneemt gaat het helemaal mis: **1... exd5** **2. Rg8+!** **Kxh7** **3.Rxc8 Rxc8** **4. Bxf5+** en de stukken kunnen wel in de doos. Zwart doet er waarschijnlijk het beste aan om de pion op h7 direct te nemen, maar ook dan volgt geforceerd stukverlies. **1... Kxh7** **2. Nf6+ Kh6** (*2... Kh8* *3. Rg8#*) **3. Bxf5!** **exf5** **4. Rg8!** deze penning van de loper is dodelijk **4... Bb7** op iets anders volgt *5.e6!* **5. Rxa8 Bxa8** **6. e6 Bc6** **7. e7** en de pion kan alleen nog gestopt worden door de loper te geven. Dit is echter een stuk ingewikkelder voor Wit. Henk was onder de indruk van de combinatie en was geneigd mijn tegenstander ter plekke te feliciteren: "Ik ben een liefhebber. In plaats daarvan speelde ik toch maar *24...Ph6* (waarna sterk *25.Tf4!* kan volgen, kwam in een ontzettend verloren eindspel terecht, dat ik onterecht nog remise wist te houden."

Stelling 6: Richard Oranje - Henk Dissel

Tata steel chess tienkampen 24.01.2015

Nee, dat mag niet! Hij loopt geforceerd mat. Om dit te bereiken heeft zwart een pion op c5 geofferd en is bij zojuist met zijn dame naar g4 gegaan. **1. Qxa5??** **Rd2+** **2. Rf2** (*2. Kg1 Qe2*) **2... Nxf4+!** De bedoeling achter het eerder gespeelde *Dg4* **3. Kh1** (*3. Kg1 Nh3+*) **3... Rxf2** en wit staat machteloos tegen het binnenkomen van de zwarte dame, Bijvoorbeeld **4. Ne3 Qf3+** **5. Kg1 Nh3#** In de partij ging wit hier niet op in en bood met *1. Dg5* dameruיל aan. Een alternatieve oplossing bestaat uit *1... Nh4+* *2. Kg1 Rxe3+* *3. Kf2* En nu moet zwart eerst de vluchtweg van de koning afsnijden *3... Re8* En wit heeft geen verdediging. *4. Nd4* (*4. hxe3 Qf3+* *5. Kg1 Qg2#*) *4... Rg2#*

Van de bestuurstafel – en groet uit Wijk aan Zee

Geurt van de Wal

De bestuurstafel bleef leeg dit keer, want we vergaderen waarschijnlijk pas weer in april. Urgente zaken zijn er ook niet, wel veel heuglijk nieuws. Om te beginnen: flinke opkomsten in de interne en weer een nieuw lid, Jacques van Gelder, welkom! Verder doen onze vier externe teams het heel aardig, vooral het vierde, dat zich gaat handhaven in de 2de klasse.

In januari waren maar liefst vijftien Rode Lopers actief in Wijk aan Zee op het Tata toernooi. Persoonlijk had ik daar een extra uitje, namelijk het bijwonen van de officiële opening van het Grote Toernooi, dus met alle Carlsen's, Giri's, Wei's, So's, Hou's en noem ze maar op. Worden voorzittertjes van kleine clubjes in den lande hiervoor dan uitgenodigd? Nee, maar via zijn werk wel de grote Rode Loper Taco Jansonius! Op zijn kaart mocht ik naar binnen proberen te komen. Om het gezelliger te maken had ik Judith van Amerongen meegevraagd (ja, die van de rapidfotoprijs met Magnus Carlsen erop!), wat haar goed uitkwam, een beetje netwerken in de schaakwereld, aangezien zij van het schaakles geven probeert te leven tegenwoordig.

Op het terrein van Tata Steel aanbeland, moesten we ons melden bij het Dudokhuis, een fraai en

herkenbaar gestileerd gebouw voor wie bekend is met de Utrechtse Stadsschouwburg en het gemeentehuis van Velzen, om maar wat creaties van deze grote Nederlandse architect te noemen. Nu nog binnenkomen op de kaart van Taco. Geen idee wat voor werk hij doet, daarom had ik mij voorbereid met verzinsels als 'Tata Taco Investment Holding' of 'Jansonius Corporate Logistics & Employment' en meer van dat onzin. Bleek allemaal niet nodig. We werden vriendelijk naar binnen geglimlacht, jas ophangen en daar liepen we al met een drankje tussen de Magnussen en Ivantsjoeks. Even later begon het officiële deel van de officiële opening. We namen plaats op de derde rij, achter de Timmannen en Haasts uit de B-groep, die in het geheel geen enkele aandacht kregen in het ceremonieel. Zaalvulling dus, net als wij. Vervolgens de onvermijdelijke saaie sprekers met als absoluut dieptepunt de baas van Tata Nederland en zijn erger dan voor mogelijk gehouden steenkolenengels ('ai wizz ol ze partizzipuns ze ferrie best'). Daarna de loting voor de A-groep, ook wel de 'paring' genoemd. Hiervoor verschenen zeven danskoppels op het podium, stuk voor stuk aantrekkelijke jonge dames en heren, de spanning steeg.

Zij brachten een aanstekelijk dansoptreden ten tonele, de jongens geheel in het zwart gekleed, de meisjes in witte blouses en rokjes. Nu zou de paring wel snel komen. Dat klopte. Eén voor één kwamen ze, de grote meesters van de A-groep. Ze liepen als het hun beurt was het podium op en mochten dan een danser of danseres uitkiezen. Die hield een paringsnummer verborgen onder de kleding, maar niet voor lang. Als de grootmeester kwam,

moest het jasje open of de rok omhoog, waarna het paringsnummer voor ieder in de zaal zichtbaar werd. Daarna kwam de volgende grootmeester, en zo ging het maar door. Voor de B-groep werd in het geheel niet in het openbaar gepaard, die zijn vast eerder op de dag in een achterafzaaltje al gekoppeld. En wij, sukkels van het amateurtoernooi, wij werden schriftelijk ingedeeld. Ook wel eens lekker.

Hot-Spirit!
Snelschaaktoernooi op de
3de vrijdagavond van de maand...
Abel Tasmanstraat 88 b Utrecht (Lombok)

Zaal open:	20.00 u.
Start ronde 1:	20.30 u.
Eindigt rond:	23.30 u.
Speeltempo:	7 min pp

Entree 1 euro!

www.hotspirit.nl

Rust zacht Gyuri (Herinneringen aan Gyuri Vigh en aan vroeger)

John Temming

Opening

De avond voor de -besloten-crematie van Gyuri vraag ik mezelf af of ik wellicht nog een onderling partijtje bewaard heb in mijn papieren archief. Tegenwoordig duwen de meeste spelers de partij in hun computer, claimen dat ze plus 2,35 stonden op zet zoveel en kijken nooit meer naar hun blaadje om.

Maar vroeger, voor Fritz, hadden de spelers alleen maar boekjes of losse voorbedrukte velletjes. Het blaadje ging mee naar huis, in ieder geval voor een portie blijdschap of zelfhaat, afhankelijk van het resultaat natuurlijk. En in mijn geval ging ik later in de week daadwerkelijk proberen te doorgronden wat er mis of goed was gegaan achter het bord.

Een klein stapeltje van mijn recente partijen ligt beneden, de rest in mijn archief. Na op zolder even gezocht te hebben waar mijn archief zich bevindt, vind ik een enorme stapel met partijen, waar een groot aantal daarvan al wat jaren stof liggen te happen. Maar wat een schat ligt daar eigenlijk!

Middenspel

Zoekend naar partijen tegen Gyuri moet ik wel de hele stapel door en een trip door Memory Lane begint.

Tjee, hoeveel goede en leuke spelers zijn er wel niet mee opgehouden en hoezeer is onze club in al die jaren wel niet “ververst”. Er zijn nog maar weinig actieve spelers die ook nog regelmatig tegen Gyuri hebben gespeeld...

Rode Loper blijf je niet zomaar dus, er zijn ook talloze Weg Lopers.

Gyuri was voor mij een prettige tegenstander om tegen te spelen en in mijn herinnering waren we ongeveer even sterk, zeg maar strijdend om plek 12,13 tot hooguit 6. Wat voor velen minder prettig was, hoewel ik daar zelf (als niet roker!) nooit zo'n last van heb gehad, waren zijn rookgewoontes. Je kan het je tegenwoordig nauwelijks meer voorstellen, maar in die dagen mocht er gewoon ongelimiteerd gepaft worden. Niet alleen aan de bar, maar ook in de speelzaal en zelfs aan het bord.

En wat roken betrof zat Gyuri wél in het topsegment van de Rode Loper. Tevens had hij een eigenaardige rookgewoonte die ik verder bij niemand ooit gezien heb, hij klopte namelijk bijna nooit af. Dus tijdens de mijmering in de partij, aan zet, vol inhalerend, soms de hand al boven het bord, liet hij de askegel groeien en groeien.

Op zich vond ik dat altijd wel fascinerend (“wanneer valt ie er af en ziet ie dat zelf nou echt niet?”), maar ik kan me voorstellen dat anderen daar heftig door afgeleid werden. En met een beetje pech werd je paard of loper dus onder Pompeïsche as hoeveelheden bedolven. De materiaal mannen van die tijd hadden het met het schoonhouden van het materiaal een stuk zwaarder dan ik nu...

Surfend door mijn gearchiveerde partijen kom ik namen tegen waar ik direct weer een plaatje in mijn hoofd kan vormen, maar die wellicht niet meer bij iedereen die lang lid is helder voor de geest staan. Een kleine bloemlezing : Jan Walpoot (dubbel t inderdaad), aan het eind van de avond altijd een bolknak in zijn grote, door het schaken en jenever, opgeblazen rode hoofd. Karel Remkes, sympathieke kleine krullebol uit Houten, ruilde schaken in voor tennis geloof ik (vreemde switch..). Arno Dijkman, “The man in black”, in mijn herinnering altijd in het zwart gekleed en had een broer van Jacco kunnen zijn qua uiterlijk. Roman Rae Attinger, die via mij een halfbroer rijker werd (lang verhaal...). Hans Janssen, leek op de zanger van Smokie en dank ik mijn eerste spiegel aan. Tjeerd Erkens, grote, stevige kerel met grote bestuursambities en toen opeens verdwenen. Ivo Lemmens, in

tuinbroek of bretels, hippie forever en aardige vent.

Maar natuurlijk ook meer bekende namen, Jeroen Rosseweij, Erik Admiraal, met beiden en Jan Prins ging ik in die jaren nog wel eens een snookertje leggen op zaterdag. Ton Braams, zilvergrijze en goed gesoigneerde Macho-man, had meer humor dan iedereen dacht. Natuurlijk tevens bekend van de onsterfelijke zugzwang partij tegen Nico, 1.c4 c5 en remise.

Maar toch ook partijtjes met spelers die ik me echt niet meer kan herinneren, zoals o.a. Ellert Assen, Ido Elzinga, Koen Hendriks en een Wilbert uit 2003 zonder achternaam. Waren wel allemaal miniatuurtjes, dus wellicht heb ik ze wel richting exit gedreven.

Eindspel

Op de dag zelf, na de crematie, is er een uurtje voor familie, liefhebbers en belangstellenden om Gyuri te herdenken met een versnapering, eventueel alcoholisch, in de stijl van Gyuri.

Als ik binnenkom, zie ik een flink aantal Rode Lopers, wat me echt deugd doet. We zijn niet zo maar een cluppie.

Ondertussen hoor ik het nummer van Frank Zappa uit de luidsprekers komen met de titel die op de rouwkaart stond, “Broken hearts are for assholes”... Gyuri had een goed gevoel voor humor.

Tevens maak ik meteen mee hoe de oudste dochter Sanne, met schorre stem van de emoties en een biertje in haar hand, de herdenking opent. Uiteraard neem ik een pintje en wordt door Marjolein voorgesteld aan Gyuri's dochters. Hoewel ik dit soort gesprekjes altijd wat ongemakkelijk vind, probeer ik zo naturel mogelijk te vertellen hoe ik me Gyuri herinner. Gelukkig mengen zich wat meer Rode Lopers in het gesprek.

In onze jonge jaren, zeg maar zo'n 20 a 25 jaar geleden was het leven een stuk simpeler. De volgende dag was eigenlijk niet zo belangrijk, de lol op de avond wel. Toentertijd werd er na de reguliere partijen nog heftig 5 minuten partijtjes nagevluggerd vlakbij de bar. Er werd gerookt, gelachen, gedronken en geblowd en Gyuri was niet weg te slaan aan dit selecte tafeltje.

Eigenlijk was het de sport om zo vlug mogelijk met je reguliere partij klaar te zijn om dan plaats te nemen aan de vlugger tafel. De eerste twee zaten min of meer vrij en de winnaar bleef zitten. De nieuwe tegenstander draaide dan in door een aantal biertjes te bestellen. Vaste klanten waren Mart Renders, Erik Admiraal, Jeroen Rosseweij, Dick de Bruin, Jos, Gyuri en ik. Later op de avond (zijn partijen duurden per definitie altijd langer) kwam Jan daar nog vaak bij.

Daar, aan die tafel, werd ook de literatuur uitgevonden die menig Rode Loper nog wel zal (her)kennen. Kiebitzen mocht en er werd constant door je partijtje heen gekakeld. Erik en Jos waren van de Duitse uitspraken : "Nur So!", "Wieso Vlastimil?", "Wohin das Weib? en "Das gibt es nicht". Mijn bijdragen waren o.a. de term "Nilfischen" (in het eindspel achter elkaar een aantal pionnen "opzuigen"), "Op zijn Grieks genomen!" (behoeft dat uitleg?!) en "De niks aan de hand show". De bijdrage van Dick was volgens mij de bijnaam van Gyuri, de "Boutschaker". Dit omdat Gyuri vaak volkomen weggespeeld werd en dan toch nog een tactisch grapje vond, vaak ten koste van Dick, die eigenlijk het sterkste van het stel was (op Jan na dan).

Het kon in die tijd nog weleens wat laat worden. Joop, de uitbater, hield nauwgezet bij of er nog wel voldoende gedronken werd. Zodra ie het gevoel had van niet werden we er vlot uitgekegeld. Maar dan was er altijd nog cafe Flitz in de Rozenstraat. Gezellig druk, goeie muziek en het bier was niet te duur. Vaak gingen Gyuri, Dick en ik (en soms nog wat anderen) daar dus nog even afzakken, de volgende dag was nog ver weg...

Epiloog

Ergens aan het eind van de vorige eeuw ging Gyuri richting het Brabantse land en speelde dus niet meer voor onze club. Hij bleef echter wel aan ons Rode Lopers verbonden via de thuistoernooien van Marjolein en Dirk-Jan en natuurlijk was ie op Koninginnedag altijd in de Oranjestraat te vinden. Ik wist dat hij MS

had, maar daar hoorde je hem eigenlijk nooit over. Dat het zo slecht ging had ik eigenlijk niet zo door en was behoorlijk geschokt toen ik de mail van zijn overlijden binnenkreeg.

Gyuri mocht maar 54 worden. Rust zacht Gyuri.